

der Hensyn til, at vi ved Loven af 2den Februar 1870 have indført som Princip i vor Lovgivning, at hvor Arbejdere eller med dem ligestillede slutte sig sammen i Foreninger for ved successive Bidrag at sikre deres Tilværelse, vil Staten ikke opkræve Stempelskat af de Beviser, der i den Anledning udstedes. Den Virksomhed, der her er Tale om, omhandles ikke direkte i denne Lov men falder meget nøje i Traad med den, og jeg har derfor fundet det rigtigt at foreslaa Stempelbegunstigelse i dette Tilfælde. Hvis man nu tænkte sig, at en lignende Forening som den, hvorom der her er Tale, en Forening af Arbejdere eller Smaafolk, sluttede sig sammen og dannede et lignende Selskab, men reassurerede sig ikke i Statsanstalten men i et af de andre bestaaende Selskaber, vilde der i og for sig ikke være noget i Vejen for, at denne Forening, der altsaa ligesom Arbejdernes Livsforsikrings-selskab benyttede sine egne Policier men sikrede sig ved Reassurance i et af de andre Selskaber, ogsaa fik Stempelbegunstigelse. Jeg skal i alt Fald stille mig meget velvilligt til en saadan Tanke.

At gaa saa vidt, som de ærede Medlemmer for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) og for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) foreslaa, at indføre Stempelfrihed for alle Livspolicier under et vist Beløb indtil 1,500 Kr., vil, derom er jeg overbevist, føre til meget vidtrækkende Konsekvenser. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds sagde ganske vist, at det vilde være muligt ved Hjælp af Livsforsikringsraadet at føre Kontrol med, at ikke en enkelt Mand tegner flere Policier hver paa 1,500 Kr. Jeg tror imidlertid, at en saadan Kontrol praktisk talt vilde være umulig, og jeg tror endelig ogsaa, at hvis man gav en Lovbestemmelse i saa Henseende, vilde den snarere komme til at lyde paa, at det var Policier indtil et vist Beløb, der vare stempelfri, end den vilde gaa ud paa, at det var den enkelte Mand, der for en Police kunde opnaa Stempelfrihed. Jeg er overbevist om, at hvis vi indførte Stempelfrihed for almindelige Forsikringspolicier enten til 1,500 Kr. eller 1,000 Kr., vil det praktisk talt blive saaledes, at naar der tegnes højere Forsikringer, vil der blive udstedt flere Policier, hver lydende paa det Beløb, som var Grænsen for Stempelfriheden eller for et mindre Beløb. Følgen deraf vil blive, at Staten for Livsforsikringsvirksomhed vil ophøre at opkræve i det væsentlige Stempelafgift, og naar det

først kommer dertil, at man ikke tager Stempelafgift af Livsforsikringspolicier, vil det Spørgsmaal rejse sig med stor Kraft: Hvorfor skulle vi tage den af Ulykkesforsikrings- og Brandforsikringspolicier? og saa vilde vi ad den Vej komme til en ret betydelig Reform af Stempelovgivningen. Jeg tror, som sagt, at det vilde føre til temmelig store Konsekvenser, og at det er for vidtrækkende et Spørgsmaal at rejse i denne Forbindelse.

Det foreliggende Lovforslag er, som jeg har bemærket, kun et Lejlighedsforslag, hvis pekuniære Betydning for det Selskab, her er Tale om, ikke er overdreven stor og heller ikke vil være det for Folkeforsikringsselskaber. Naar man sammenligner Stempelafgiften her, der, saa vidt jeg erindrer, er 8 Skilling for en Police paa indtil 500 Rigsdalers Værdi, med de Omkostninger, der i øvrigt falde paa Erhvervelse af Forsikringen, vil man se, at Begunstigelsen er forsvindende, det er jo desuden en Udgift een Gang for alle. Men jeg ønsker at bemærke, at det er ikke min Mening, at den Begunstigelse, der her er given en Forening af Smaafolk, er knyttet til dens Forbindelse med Statsanstalten. Det er ikke det, jeg lægger Vægt paa, det, jeg lægger Vægt paa, er det andet Moment, som er fremhævet i Loven af 2den Februar 1870.

Neergaard: Jeg tror ikke, det i Praksis vil komme til at foreligge, at Folk for at spare den Smule Stempelafgift — for velstaaende er den ret betydningsløs, men for ubemidlede har den Betydning, saa vist som enhver lille Udgift har Betydning for dem — skulde tegne en større Forsikring paa Policier paa 1,500 Kr. Men hvis man frygter noget saadant, kunde man naa det, der i alt Fald for mig har været Formaalet med, hvad jeg sagde forleden, ad en anden Vej: Man kunde indskrænke denne Stempelbegunstigelse til Folkeforsikring. Ganske vist er Begrebet Folkeforsikring ikke i den Grad defineret, at man paa Forhaand kan sige, at der derved kun kan forstaaes en bestemt Art af Forsikring, men der er visse Kriterier paa Folkeforsikringspolicier, som de faktisk udstedes her i Landet, der gaa igen paa dem alle. Til disse Kriterier kunde man holde sig eller muligvis til et enkelt af dem, det, der stærkest betegner Policen som Smaafolks Police, nemlig at Præmierne svares ugevis. Det vilde endda være et betydeligt Fremskridt, hvis man fik Stempelfrihed for Policier, til hvilke der svares